

DNEVNIK

8. 11. – Ob treh zjutraj smo se odpravili iz Žirov. Prispeli smo na letališče v Trstu, od koder smo leteli v Rim in iz Rima v Catanio. Na letališču so nas pričakali starši. Moji gostiteljici je bilo ime Rebecca. Odšli smo do hiše, kjer sem pustila kovček, saj smo se že odpravljali k sorodnikom. Tam smo imeli kosilo. Zvečer smo se vrnili domov. Prinesla sem darila iz Slovenije, ki so jih bili zelo veseli. Imeli smo večerjo in okoli desetih sem se odpravila spat.

9. 11. – Ko sem zjutraj vstala, je bilo v hiši še deklet iz Bolgarije - Michaela. Zjutraj se še nisva veliko pogovarjali, saj smo hiteli v šolo. Zbrali smo se na šolskem parkirišču. Kar nekaj časa smo še čakali, ker so nekateri zamujali, ampak to se nikomur ni zdelo nič nenavadnega. Peš smo se odpravili do železniške postaje. Najprej smo se peljali z vlakom, nato pa smo nadaljevali s podzemno železnico. Ogledali smo si središče mesta in zelo lep park. Nad parkom se je lepo videla veličastna Etna, vulkan. Videli smo tudi trg z zaščitnim znakom Catanie – slona. Imeli smo kosilo, nato pa smo se odpravili na Rebeccino odbojgarsko tekmo. Imeli smo večerjo in nato smo se še malo pogovarjali do polnoči in zaspali.

podzemna železnica

bowling v torek

10. 11. – Zjutraj sem vstala okrog 7h. Odpravili smo se v šolo, kjer se je vsaka država posebej predstavila. Sledilo je kosilo v šoli. Popoldne sem se odpravila k Emi in Katarini. Z njima sem bila vse do večera, ko smo se odpravili na bowling. Tam mi je bilo zelo všeč, čeprav sem bila na koncu že kar malo utrujena.

11. 11. – V sredo smo se odpravili na Etno. Najprej smo se sprehodili po narodnem parku, kjer rastejo tudi bolj znane rastline: šipek in brin. Park je bil res lep, saj ni bilo nobene ceste ali onesnaženosti. Nato smo imeli kosilo, zatem pa smo se sprehodili okoli starega kraterja. Videlo se je tudi kamenje od zadnjega izbruha. Bilo mi je zelo všeč, saj smo od blizu videli delujoči krater. Odpravili smo se še do medene industrije, kjer poskusili nekaj novih okusov: pomarančni, jagodni med in med pistacije. Popoldne sem preživela z družino, zvečer pa smo se odpravili v nakupovalni center, kjer smo se dobili z Emo, Agnes in s Katarino in Kristjanom. Zelo mi je bilo všeč, saj mi je družina omogočila, da se srečam z ostalimi prijatelji.

12. 11. – Zjutraj smo prispeli v šolo. Odpravili smo se v papirno industrijo, vsaj tako je bilo napisano na programu. V resnici smo si ogledali proizvodnjo otroških plen. Nato smo se odpravili k proizvodnji oljčnega olja. Tam smo videli skladiščene olive, ki jih najprej očistijo in ločijo od listja, nato pa jih skupaj s peškami zmeljejo in nastalo zmes stisnejo, da pridobijo olje. Sledilo je kosilo v kuharski šoli. Postregli so nam kot v pravi prestižni restavraciji, kar mi je bilo zelo všeč. Ko smo prišli domov,

smo se tudi tokrat odpeljali v nakupovalni center, tokrat na drugem mestu, vendar smo po pol ure odšli domov.

Pogled na morje ob mestu Ragusa

13. 11. – V petek smo v šoli imeli športni dejavnosti: nogomet in odbojko. Bilo mi je všeč, da smo igrali v mešanih ekipah in da smo se ukvarjali s športom. Ker naj bi se vsi prav dobro odrezali, smo prejeli nahrbtnik in kemični svinčnik z znakom šole. Sledil je ogled šole: vsak razred ima svojo učilnico. Šola ima pritličje in 1. nadstropje, telovadnica je majhna, saj imajo zunaj veliko prostora. Popoldne smo si ogledali mesto Ragusa, ki leži ob morju. Mesto mi je bilo všeč. Zvečer okoli sedme ure smo se vrnili, saj smo imeli zadnjo zabavo. Ta mi je bila zelo všeč. Glasba je bila zelo dobra, imeli smo tudi koreografa za določene glasbe. Ples se je kar prekmalu končal, je pa res, da smo po koncu še vsaj 45 minut klepetali na parkirišču.

14. 11. – Odšli smo na kmetijo, kjer se ukvarjajo s pridelavo posebnega sira: rikote. Poskusila sem jo, vendar mi ni bila preveč všeč. Imeli smo kosilo, nato pa smo praznovali Gulianin rojstni dan. Zvečer smo povečerjali hot dog skupaj še z nekaterimi s projekta in se poslovili od drugih, ki smo jih spoznali v tistem tednu.

15. 11. – To je bil zadnji dan, z družino smo na letališče pospremili Michaelo. Še malo smo si ogledali obala, vendar je bilo na žalost malo premrzlo za kopanje, zato smo nato odšli na obisk k sorodnikom, pri katerih smo imeli kosilo. Rebeccina teta mi je podarila modre uhane, ki jih je naredila sama, družina pa mi je podarila škatlo tradicionalnih slaščic. Odpeljali smo se na letališče, kjer smo se še zadnjič poslovili od naših družin.

Jaz in Rebecca

Na obali